

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Lidije Vukičević, predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te sudske savjetnice Ive Lujak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja grada S., S., kojeg zastupa punomoćnik I. D., odvjetniku u S., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe T. V., Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 23. listopada 2019.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske KLASA: UP/II-008-07/19-01/272, URBROJ: 401-01/11-19-2 od 30 svibnja 2019. godine.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem Povjerenika za informiranje naloženo je Gradu S. u roku 8 dana od zaprimanja rješenja riješiti zahtjev za dopunu i ispravak informacije T. V. od 21. studenoga 2018. godine sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15., dalje: Zakon).

U izjavljenoj tužbi tužitelj navodi u da je tuženik osporeno rješenje donio pozivom na čl. 25. st. 7. Zakona o pravu na pristup informacijama uz tvrdnju da je došao do zaključka kako zahtjev zainteresirane osobe za dopunu i ispravak informacije nije riješen.

Ovakav postupak tuženika tužitelj smatra protivnim činjeničnom stanju spisa obzirom da je Grad S. dopisom od 25. ožujka 2019. godine obavijestio zainteresiranu osobu da ne postoje zatražene odluke i to baš Odluka o postavljanju upuštenog nogostupa u dužini cca 20 m ispred objekta pekarnice, U. d. F. B. 64 C i Odluka o zabrani ucrtavanje horizontalne signalizacije odnosno pješačkog prijelaza u istoj ulici između kućnih brojeva 64, 66 B i 66 C.

Na ovaj način Grad S. je u cijelosti udovoljio zahtjevu u roku na način koji je propisan Zakonom o pravu na pristup informacijama. Činjenica što je u citiranom dopisu ujedno pojašnjena prometna situacija u U. d. F. B. samo ukazuje na volju Grada S. poboljšati prometno rješenje tog dijela grada što ni u kojem slučaju ne može značiti postupanje protivno Zakonu pravo na pristup informacijama.

Predlaže ovom sudu da tužbu usvoji i poništio osporeno rješenje Povjerenika.

U odgovoru na tužbu tuženik navodi kako navodi iz tužbe nisu osnovani.

Radi izbjegavanja ponavljanja razloga danih u obrazloženju pobijanog rješenja iste ne ponavlja, već u potpunosti ostaje kod pobijanog rješenja iz razloga navedenih u obrazloženju rješenja te predlaže dokaze iz spisa predmeta.

Uvidom u spis predmeta koji se vodio kod tuženika utvrđeno je da se žalitelj više puta obraćao tužitelju tražeći Odluke koje su predmet njegovog zahtjeva za dopunu i ispravak informacija od 21. studenoga 2018. godine. Postupajući prema žaliteljevim zahtjevima tužitelj je dostavljao žalitelju dopise u kojima je tumačio prometnu situaciju nastalu u U. d. F. B., pa čak obavio i izvide na terenu, no navedeni odgovori, kao i dopis tužitelja od 25. ožujka 2019. godine ne mogu se smatrati postupanjem prema odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama. U tom dopisu tužitelj opisuje prometnu situaciju u ulici, pojašnjava buduće korake koji će se poduzeti vezano uz rješavanje prometne situacije te u odnosu na točku 1. i 2. zahtjeva navodi da zatražene odluke ne postoje. Stoga je naloženo tužitelju rješenjem tuženika da zahtjev za dopunu i ispravak informacije riješi sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama odnosno da utvrdi posjeduje li izrađene informacije na koje se odnosi zahtjev, a ako utvrdi da ne posjeduje zatraženu informaciju, u obvezi je postupiti sukladno odredbi članka 23. stavka 4. Zakona, kojom je propisano da će tijelo javne vlasti rješenjem odbaciti zahtjev ako ne posjeduje informacije te nema saznanja gdje se informacija nalazi.

Osporenim rješenjem tuženik nije naložio tužitelju da zainteresiranoj osobi omogući pristup tražene informacije, već naložio da riješi predmetni zahtjev prema odredbama Zakona te o ishodu utvrđenog donese odluku tako da omogući pravo na pristup informaciji, djelomično omogući pravo na pristup informaciji - uz obvezu donošenja rješenja ili rješenjem odbije odnosno odbaci zahtjev.

Temeljem saznanja iz predmetnog zahtjeva tužitelj može postupati i sukladno drugim pozitivnim propisima u cilju rješavanja prometne situacije, no to ga ne oslobađa obveze postupanja prema zahtjevu temeljem odredaba Zakona koji je u članku 23. jasno propisao u kojim slučajevima tijelo javne vlasti ne donosi rješenje o zahtjevu, odnosno u kojim slučajevima rješenjem odbija zahtjev, te kada ga odbacuje.

Predlaže ovome Sudu da tužbu odbije.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu navodi da je prema zakonima Republike Hrvatske i dokumentima koje je donio Grad S. uređenje nogostupa stvar Grada S. prema članku 27. Zakona o cestama. Prometnim elaboratom Grada S. na tom mjestu nije predviđen spuštenu nogostup. Ogradni zid se nije smio srušiti, jer je sagrađen u skladu s građevinskom dozvolom. Nekretnina se nalazi na spoju prometnica različitog ranga a prema članku 16. GUP-a Grada S. prilaz na građevnu česticu s javno-prometne površine se mora ostvariti s prometnice nižeg ranga, znači ne spuštanjem nogostupa sa glavne prometnice već sa sporedne prometnice.

Grad S. je u svom odgovoru od 16. kolovoza 2018. naveo da suglasnost za radove nije dao Grad S., već Županijska uprava za ceste. Iz odgovora od 17. listopada 2018. godine citira „što se pak tiče položenih ivičnjaka koji su postavljeni uz poslovni objekt C.-g., postavljanje ivičnjaka na U. d. F. B. nije u nadležnosti Grada S., već Županijske uprave za ceste“. Grad S. nije proslijedio Županijskoj upravi za ceste njegov upit, već formulirao pitanje na osnovi jedne od njegovih opaski na njihov rad, a na što je Županijska uprava za ceste poslala nesuvisli odgovor.

Zainteresirana osoba smatra da je Grad S. jedini odgovoran i nadležan za radove na nogostupu bez obzira na vrstu ceste. Vlasnik pekare je izveo radove koji su suprotni zakonu i dokumentima Grada S. pa je smatrao da za takve radove treba donijeti posebnu odluku, radi čega je zatražio pristup takvoj odluci. Ako takva odluka ne postoji, radi se o postupanju Grad S. suprotno zakonu, što nikome u državi nije dopušteno pa niti tom gradu. Nevjerojatnim

smatra da bi Grad S. poduzimao nezakonite radnje i dozvolio radove koji nisu u skladu sa zakonom, radi čega smatra da ovakva odluka postoji i da mu je Grad S. dužan omogućiti uvid u takvu odluku.

U odnosu na zabranu ucrtavanja horizontalne signalizacije navodi kako je na navedenim lokacijama predviđena prometnim elaboratom Grada S. Elaborat je donio Grad S. uz odobrenje MUP-a i dužan je pridržavati se elaborata, posebno što se radi o gusto urbaniziranom području na kojem nisu bili ucrtani i označeni pješački prijelazi. Jedini razlog zašto Grad S. ne bi ucrtao i označio prijelaze je zabrana zbog određenih razloga pa je zato tražio upravo takvu odluku. Grad S. tvrdi da te odluke nema jer je temeljem njegove prijave MUP-u RH o nepoštivanju prometnog elaborata, a temeljem inspekcijskog pregleda Grad nedavno ucrtao i označio ove pješačke prijelaze.

U odnosu na treći zahtjev i traženje informacije, bilo kakve odluke Grada S. vezane za uređivanje prostora između kućnih brojeva 64 i 66 U. d. F. B. navodi da u prvom odgovoru Grada S. od 16. kolovoza 2018. godine uređenje nije u nadležnosti Grada jer se radi o privatnom vlasništvu. U odgovoru od 4. listopada 2018. godine Grad odgovara da pristupna cesta na koju se zainteresirana osoba pozvala je nerazvrstana cesta koja nije uplanjena niti su riješeni vlasnički odnosi na njoj. Iz ranijeg odgovora Grada S. od 12. siječnja 2017. godine, temeljem kojeg je i postavio zahtjev, navedeno je da će Grad S. poduzeti potrebne radnje da se cesta uplani i uknjiži kao nerazvrstana cesta u vlasništvu i na upravljanju Grada S., a radi se o cesti koja se nalazi između samoposluge K. i tvrtke C.-g. Da bi se izvršila uplana nove ulice potrebno je izraditi prijavne listove te izvršiti javni uvid na predloženi elaborat uplane nerazvrstane ceste, za što treba imati strpljenja. Grad S. početkom 2017. godine navodi da radi na rješavanju problematičnog prostora (uplana, javni uvid) što znači da takve odluke postoje i upravo takve odluke je tražio na uvid kako bi saznao što se radi i radi li se uopće nešto.

Grad S. u tužbi ne navodi da ne postoje odluke u odnosu na ovaj dio zahtjeva što znači da postoje pa je dužan omogućiti pristup takvim informacijama.

Smatra promašenim navode u tužbi da je Grad S. u cijelosti i u roku sukladno zakonu udovoljio zahtjevu jer to ne odgovara činjeničnom stanju. Predlaže ovom Sudu da odbije tužbu te obveže Grad S. da postupi po rješenju Povjerenika za informiranje.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima, Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda RH i 29/17., dalje: ZUS), Sud je tužbeni zahtjev ocijenio neosnovanim.

Prema ocjeni ovog Suda tuženik je osnovano zaključio da tužitelj povodom zahtjeva zainteresirane osobe treba postupiti prema odredbama članka 23. Zakona, uzimajući u obzir odredbe članka 15. i 16. tog Zakona.

To znači da je povodom zahtjeva potrebno utvrditi, kako to pravilno navodi tuženik u obrazloženju rješenja, posjeduje li tužitelj informaciju ili ne, o čemu ovisi postupanje na način da se donosi rješenje ili se takvo rješenje u smislu navedenog članka 23. ne donosi.

Navedenim člankom 23. Zakona su točno navedene situacije kada se rješenje donosi, a kada ne, pa ovisno o daljnjem postupanju u smislu odredaba zakona tužitelj će odlučiti o zahtjevu zainteresirane osobe.

Tuženik pravilno navodi u obrazloženju rješenja da Zakon pretpostavlja pristup već gotovoj, u trenutku zaprimanja zahtjeva postojećoj informaciji i tijelo javne vlasti nije dužno temeljem podnesenog zahtjeva davati odgovore na pitanja ili davati tumačenja te na taj način izrađivati novu informaciju. Stoga u postupku rješavanja zahtjeva prema odredbama Zakona u ovom slučaju nije potrebno tumačiti prometnu situaciju i iznositi koje se radnje u tom smislu provode.

Takvi odgovori se ne mogu smatrati postupanjem sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama u rješavanju konkretnog zahtjeva te iako bi se mogli smatrati voljom Grada S. pojasniti na koji način želi poboljšati prometno rješenje, takav odgovor u ovom slučaju ne može nadomjestiti potrebno postupanje tužitelja kao tijela javne vlasti u smislu odredaba Zakona.

Tuženik je, prema ocjeni ovog Suda, pravilno dodatno upozorio tužitelja da u daljnjem postupanju ima na umu odredbe članka 15. i 16. Zakona, a ako se radi o informaciji o raspolaganju javnim sredstvima, one su dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa prema odredbi članka 16. stavak 3. Zakona.

Zbog navedenog, osnovano je tuženik na temelju ovlaštenja propisanog odredbom članka 117. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.) vratio predmet tužitelju na ponovni postupak pa je Sud na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, presudio kao u izreci.

U Zagrebu 23. listopada 2019.

Predsjednica vijeća
Lidija Vukičević, v.r.